

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: WE Brand Sàrl (Luxembourg, Luksemburg)

Andmed Siseturu Ühtlustamise Ameti menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja: hageja

Asjaomane vaidlusalune kaubamärk: sõnalist osa „W E” sisaldav kujutismärk – registreerimistaotlus nr 10763795

Menetlus Siseturu Ühtlustamise Ametis: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: Siseturu Ühtlustamise Ameti teise apellatsioonikoja 4. augusti 2014. aasta otsus asjas R 2305/2013-2

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus ja rahuldada hageja esitatud ühenduse kaubamärgi registreerimise taotlus;
- mõista kohtukulud välja Siseturu Ühtlustamise Ametilt ja teiselt menetluspoolelt.

Väited ja peamised argumendid

- Määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

13. oktoobril 2014 esitatud hagi — Belgia versus komisjon

(Kohtuasi T-721/14)

(2014/C 431/66)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Pooled

Hageja: Belgia Kuningriik (esindajad: L. Van den Broeck ja M. Jacobs, keda abistasid advokaadid P. Vlaemminck ja B. Van Vooren)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 14. juuli 2014. aasta soovitus 2014/478/EL, mis käsitleb põhimõtteid, mille abil kaitsta interneti hasartmänguteenuste tarbijaid ja mängijaid ning hoida alaealisi interneti hasartmängudest eemal;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja viis väidet.

1. Esimene väide, et rikutud on EL lepingu artikli 5 kohast pädevuse andmise põhimõtet, sest ei ole nimetatud peamist õiguslikku alust, mis annaks komisjonile pädevuse vaidlustatud meetmete andmiseks.
2. Teine väide, et rikutud on pädevuse andmise põhimõtet, sest aluslepingud ei anna komisjonile pädevust kehtestada hasartmängude valdkonnas ühtlustava mõjuga õigusakti.

3. Kolmas väide, et rikutud on EL lepingu artikli 4 lõike 3 kohast lojaalse koostöö põhimõtet ja institutsioonilist tasakaalu EL lepingu artikli 13 lõike 2 tähenduses, sest komisjon ei ole võtnud arvesse nõukogu 10. detsembri 2010. aasta järeldusi „Hasartmängusid ja kihlvedusid käsitlev raamistik Euroopa Liidu liikmesriikides” (dokument 16884/10).
4. Neljas väide, et liikmesriikide suhtes rikutud on EL lepingu artikli 4 lõike 3 kohast lojaalse koostöö põhimõtet.
5. Viies väide, et rikutud on EL lepingu artikli 13 lõiget 2 ning ELTL artikleid 288 ja 289, sest vaidlustatud meede kujutab endast tegelikult varjatud kujul direktiivi. Lisaks sellele väidab hageja, et komisjon on rikkunud Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 52, sest ta ei kasutanud põhiõiguste harta artiklis 11 sätestatud sõna- ja teabevabaduse piiramiseks seadust.

14. oktoobril 2014 esitatud hagi — Aalberts Industries versus Euroopa Komisjon ja Euroopa Liidu Kohus

(Kohtuasi T-725/14)

(2014/C 431/67)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Pooled

Hageja: Aalberts Industries NV (Utrecht, Madalmaad) (esindajad: advokaadid R. Wesseling ja M. Tuurenhout)

Kostjad: Euroopa Komisjon ja Euroopa Liidu Kohus

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- mõista Euroopa Liidult, mida esindab Euroopa Kohus või Euroopa Komisjon, Aalberts Industriesi kasuks välja tema õiguste rikkumise tõttu talle põhjustatud kahju eest hüvitis, nimelt varalise kahju eest 1 041 863 eurot ja mittevaralise kahju eest 5 040 000 eurot või kohtu poolt *ex aequo et bono* kindlaksmääratud summa, ning mõlemat summat suurendada tasandusintressi võrra alates 13. jaanuarist 2010 kuni käesoleva hagiavalduse läbivaatamise tulemusel tehtava kohtuotsuse kuulutamiseni EKP poolt peamiste refinantseerimistingute puhul aluseks võetavas intressimääras, mis kehtis kõnealuses ajavahemikus, millele lisandub kaks protsendipunkti, või kohtu poolt *ex aequo et bono* kindlaksmääratud intressimääras;
- mõista kostja kohtukulud välja Euroopa Liidult, mida esindab Euroopa Kohus või Euroopa Komisjon.

Väited ja peamised argumendid

Hageja väidab, et Üldkohus rikkus kohtuasjas T-385/06: Aalberts Industries N. V. jt vs. komisjon, milles hageja vaidlustas komisjoni 20. septembri 2006. aasta otsuse K(2006) 4180 lõplik [EÜ] artikli 81 ja EMP lepingu artikli 53 kohase menetluse kohta (juhtum COMP/F-1/38.121 – toruliitmikud), hageja õigust, et tema asi vaadataks läbi mõistliku aja jooksul.

Hageja leiab, et menetlus kestis neli aastat ja kolm kuud, kuigi Üldkohtu poolt tema hagi läbivaatamine ei oleks juhtumi kõiki asjaolusid arvestades pidanud kestma üle kolme aasta. Üldkohus riivas Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 47 lõiget 2, millest tuleneb liidu kohtutele kohustus vaadata menetluses olevad asjad läbi mõistliku aja jooksul, ning Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste konventsiooni artikli 6 lõiget 1, millega antakse igaihele õigus asja arutamisele mõistliku aja jooksul.

Hagejale tekkis tegelik ja kindel varaline kahju asjaolu tõttu, et Üldkohus ei vaadanud hagiavaldust läbi kolme aasta jooksul. Kahju seisneb kuludes, mis tekkisid pangagarantii refinantseerimisest, pärast seda kui hagiavalduse menetlemine ületas kolme aastat.